

ĪJABA GLĀBĒJS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 19:25-27, Jāņa 1:1-14, Īj. 10:4, 5, Lūk. 2:11, Gal. 4:19, Lūk. 9:22, Jes. 53:1-6.

ATMIŅAS PANTS:

“Taču viņš nesa mūsu sērgas un uzņēmās mūsu brūces, bet mēs viņu uzskatījām par piemeklētu, Dieva sistu un pazemotu.” (Jes. 53:4)

Qur pēkšņo Kunga parādīšanos 38. nodaļā Ījaba grāmata sasniedz kulmināciju. Dievs pats atklājas Ījabin spēcīgā un brīnumpilnā veidā, un tas ir Ījaba grēku atzišanas un nožēlas rezultāts. Kungs tad norāj Ījaba trīs draugus par viņu nepareizajiem vārdiem, un Ījabs lūdz par viņiem. “Kungs Ījabin visu atdeva, kad tas bija lūdzis par saviem draugiem. Kungs vairoja otrtik visu, kas Ījabin bijis.” (Īj. 42:10) Un Ījabs dzīvoja pēc tam garu un piepildītu mūžu.

Tomēr stāstā un tā noslēgumā ir kaut kas sarūgtinošs, kaut kas, kas nesniedz gandarījumu. Dievs un sātans, Debesīs sāktā strīda dēļ, to izcīna virs zemes nabaga Ījaba dzīvē un miesā? Tas vienkārši neliekas godīgi, tas neliekas pareizi, ka Ījabin jāiztur šausmīgais trieciens briesmīgā strīda starp Dievu un sātanu dēļ, kamēr Kungs paliek Debesīs un vienkārši to vēro.

Šeit ir jābūt kaut kam vairāk. Un tā arī ir. Tas tiek atklāts pēc daudziem gadsimtiem Jēzū un Viņa nāvē pie krusta. Tikai Jēzū mēs atrodam pārsteidzošas un mierinošas atbildes uz jautājumiem, uz kuriem Ījaba grāmata līdz galam neatbild.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. decembrī.

Mans Glābējs ir dzīvs

Kad Dievs parādījās Ījabam 38. nodaļā, Viņš atklājās kā Radītājs, kas "lietus gāzmām pašķir ceļu un ceļā sūta pērķona tūces, lai līst pār zemi, kur ļaužu nav" (Īj. 38:25, 26). Mūsu Kungs tomēr nav tikai Radītājs. Viņam ir vēl kāds svarīgs tituls un loma.

Izlasi Īj. 19:25-27. Ko šie vārdi mums atklāj par Ījaba cerību uz glābšanu?

Ar šiem slavenajiem pantiem Ījabs parāda, ka viņam ir zināšanas par Glābēju, zināšanas par to, ka, lai gan cilvēki mirst, ir cerība aiz kapa, un šī cerība ir atrodama Pestītājā, kas kādu dienu nāks uz šo zemi.

Šie Ījaba vārdi norāda, kas ir visizšķirošākā un svarīgākā patiesība Bībelē: Dievs kā mūsu Pestītājs. Jā, Dievs ir mūsu Radītājs. Bet kritušā pasaulē, kurā grēcinieki ir nolemti mūžīgai nāvei savos grēkos, mums ir vajadzīgs kaut kas vairāk par Radītāju. Mums ir vajadzīgs arī Glābējs. Un tieši tāds ir mūsu Dievs: gan Radītājs, gan Glābējs (sk. Jes. 48:13-17), un abas šīs lomas mums ir lielā cerība uz mūžīgo dzīvi.

Izlasi Jāņa 1:1-14. Kā šajos pantos Jānis sasaista kopā Jēzu kā Radītāju un Jēzu kā mūsu Glābēju?

Jāņa 1:1 ir acīmredzama netieša norāde uz 1. Moz. 1:1 – uz Dievu kā Radītāju. Un, ja ar to nepietiek, vārdi – "Viņš, gaisma, bija pasaulē, un pasaule caur viņu radās. [...] Tiem, kuri viņu uzņēma, kas ticēja viņa vārdā, viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem" – padara saikni starp Jēzu kā Radītāju un Glābēju nesaraujamu. Patiesām, tikai tāpēc, ka Viņš ir Radītājs, Viņš var būt arī mūsu Glābējs.

Ja mums būtu tikai Radītājs, bet nebūtu Glābēja, kāda būtu mūsu cerība? Ko tava atbilde pasaka par to, kāpēc Jēzus kā Glābējs mums ir tik svarīgs? ____

Cilvēka Dēls

Ījaba grāmatas pirmajās nodaļās mēs varam ieskatīties lielās cīņās starp Kristu un sātanu realitātē. Kā mēs zinām, tā bija cīņa, kas sākās Debesīs, bet beigās nonāca uz zemes (sk. Atkl. 12:7-12). Ījaba grāmatā mēs redzējam tādu pašu dinamiku: konfliktu Debesīs, kas nonāk uz zemes. Par nelaimi Ījabam, šis konflikts virs zemes bija vērsts uz viņu.

Izlasi Īj. 10:4, 5. Par ko Ījabs sūdzējās, un vai viņam nebija argumentu?_____

Ījaba doma bija vienkārša. Tu esi Dievs, Universa valdnieks, Radītājs. Kā tu vari zināt, ko nozīmē būt cilvēkam, ciest to, ko mēs ciešam?

Kā sekojošie panti atbild uz Ījaba sūdzībām? Lūk. 2:11, Jāņa 1:14, Lūk. 19:10, Mat. 4:2, 1. Tim 2:5, Ebr. 4:15._____

Ījaba sūdzības, ka Dievs nav cilvēks un tāpēc nevar zināt cilvēka problēmas, tika pilnībā atbildētas, Jēzum nākot pie cilvēkiem. Lai gan Jēzus nekad pilnībā nezaudēja Savu dievišķumu, Viņš bija arī pilnīgs cilvēks, un šajā cilvēcībā Viņš zināja, ko nozīmē ciest un cīnīties, kā to darīja Ījabs un visi cilvēki. Viscaur evaņģēlijos mēs redzam Kristus cilvēciskuma realitāti un ciešanas, kurām Viņš gāja cauri mūsu cilvēciskumā. Jēzus atbildēja uz Ījaba sūdzībām.

“Tā nebija iedomāta cilvēcība, ko Kristus uz sevi uzņēmas. Viņš pieņēma cilvēka dabu un dzīvoja cilvēka dabā. [...] Viņš nekluva tikai miesa, bet Viņš iemiesojās grēcīgās miesas līdzībā.” (E. Vaitas komentārs “The SDA Bible Commentary, 5. sēj., 1124. lpp.)

Padomā, ko nozīmē tas, ka Jēzus uzņēmas cilvēciskumu. Ko tam vajadzētu tev stāstīt par to, cik cieši Viņš var būt saistīts ar tevi visās cīņās, kuras tu tagad piedzīvo?_____

Kristus nāve

Ko šie panti mums stāsta par Jēzu un kā mums Viņš ir jāuzlūko?

1. Jāņa 2:6 _____

Gal. 4:19 _____

Bez šaubām, Jēzus bija paraugcilvēks. Viņa dzīve – Viņa raksturs – ir paraugs, ko vajadzētu censties atdarināt visiem, kas Dieva žēlastībā Viņam seko. Jēzus ir vienīgais pilnīgais paraugs, kas mums ir attiecībā uz to, kā dzīvot dzīvi, uz ko Dievs mūs aicina.

Tomēr Jēzus nenāca uz šo zemi tikai tāpēc, lai dotu mums paraugu. Mūsu kā grēcinieku situācijā bija vajadzīgs kaut kas vairāk nekā tikai rakstura attīstība, Viņa kā Glābēja darbs prasīja vairāk nekā tikai pārveidošanu Viņa līdzībā. Mums ir vajadzīgs kaut kas vairāk par to; mums ir vajadzīgs Vietnieks – kāds, kas samaksātu sodu par mūsu grēkiem. Viņš nenāca, lai vienkārši dzīvotu pilnīgu dzīvu kā paraugs mums visiem. Viņš nāca arī, lai mirtu nāvē, ko esam pelnījuši mēs, lai Viņa pilnīgā dzīve varētu tikt piedēvēta mums kā mūsu pašu.

Ko šie panti māca par Kristus nāves nepieciešamību mūsu labā? Marka 8:31, Lūk. 9:22, Lūk. 24:7, Gal. 2:21. _____

Jēzum bija jāmirst mūsu labā tāpēc, ka paklausība likumam, lai gan tai ir centrāla loma kristieša dzīvē, nav tas, kas glābj kritušos. "Vai bauslība ir pret Dieva apsolījumiem? Nē, taču! Ja bauslībai būtu dots spēks darīt dzīvu, tad patiešām taisnība nāktu no bauslības." (Gal. 3:21) Ja kāds likums varētu glābt grēcinieku, tad tas būtu Dieva likums, bet pat šis likums nevar mūs glābt. Mūs var glābt tikai mūsu pilnīgā Parauga Jēzus dzīve. Kristus nāca, lai piedāvātu Sevi kā "tikai vienu upuri par grēkiem uz visiem laikiem" (Ebr. 10:12 NKJV).

Kā tas, kā tev pašam izdodas ievērot likumu, parāda tavu vajadzību pēc Vietnieka? _____

Cilvēka Dēla ciešanas

Izlasi Jes. 53:1-6. Ko tas mums stāsta par Kunga ciešanām pie krusta? ____

Jes. 53:4 teikts, ka Jēzus nesa mūsu bēdas un ciešanas. Tas noteikti iekļauj arī Ījaba bēdas un ciešanas. Un ne tikai Ījaba, bet visas pasaules. Visu cilvēku grēku dēļ, kas jebkad ir dzīvojuši, Jēzus nomira pie krusta.

Tāpēc tikai pie krusta Ījaba grāmata iegūst īsto perspektīvu. Šeit mums ir tas pats Dievs, kas atklāja sevi Ījabam, – Dievs, kas māca ērglim lidot, Dievs, kas saista kopā kvarkus, kas tagad cieš daudz vairāk par jebkuru cilvēks, pat Ījabu. Bēdas un ciešanas, ko mēs katrs personīgi pazīstam, Viņš uzņēma visas kopā. Tāpēc neviens nevar lasīt Dievam lekciju par ciešanām, tā kā Viņš savā cilvēcībā ir izdzīvojis pilnīgi visas ciešanas, ko grēks ir izplatījis pa visu pasauli. Mēs zinām tikai paši savas bēdas, tikai paši savas ciešanas; pie krusta Jēzus piedzīvoja tās visas.

Interesanti, ka Dievs jautāja Ījabam: "Vai debesu likumus tu zini? Vai tu liec tiem valdīt virs zemes?" (Īj. 38:33). Kļūst vēl neticamāk, kad mēs saprotam, ka, lai gan Viņš radīja 'debesu likumus', Viņš arī uzņēmas uz sevi laicīgo miesu un šajā miesā nomira, lai "iznīcinātu to, kam ir nāves vara, tas ir, velnu" (Ebr. 2:14).

Raugoties no krusta puses, Ījaba grāmata iegūst lielāku nozīmi, jo krusts atbild uz daudziem jautājumiem, ko grāmata atstāj neatbildētus. Un vislielākais jautājums – cik godīgi ir tas, ka Dievs ir augšā Debesīs, kamēr Ījabs virs zemes ir spiests tā ciest, tikai lai palīdzētu atspēkot sātana apsūdzības. Krusts parāda, ka nav tik svarīgi, cik briesmīgi Ījabs vai jebkurš cits cilvēks šajā pasaulē cieš, jo mūsu Kungs labprātīgi cieta daudz vairāk, kā kāds no mums jebkad vispār varētu ciest, lai varētu mums dot cerību un glābšanas apsolījumu.

Ījabs redzēja Dievu kā Radītāju; pēc krusta mēs Viņu ieraudzījām kā Radītāju un Glābēju, vai īpaši kā Radītāju, kas kļuva par mūsu Pestītāju (Fil. 2:6-8). Un, lai to paveiktu, Viņam bija jācieš grēka dēļ tā, kā neviens cilvēks, tai skaitā Ījabs, nekad negribētu vai nevarētu paciest. Tādējādi, līdzīgi Ījabam, ko gan vēl mēs varētu darīt, ja ne izsaukties tāda skata priekšā: "Tāpēc noliedzu sevi un nožēloju pīšļos un pelnos." (Īj. 42:6)

Sātans atmaskots

Izlasi Jāņa 12:30-32. Ko Jēzus pasaka par sātanu krusta un lielās cīņas kontekstā? _____

Pēc tam, kad E. Vaita runā par Jēzus nāvi pie krusta, viņa piemin spēcīgo ietekmi, kāda sātanam bija Debesīs un vērojošā universa priekšā. "Sātana melīgās apsūdzības pret dievišķo raksturu un Dieva valdību tagad parādījās īstajā gaismā. Lucifers bija apvainojis Dievu, ka, prasot no saviem radījumiem padevību un paklausību, Viņš meklē tikai savu godu un slavu, un apgalvoja, ka Radītājs, vēloties redzēt pašaieliedzību no citiem, Pats tomēr nekur neaizliedzas un nenes nekādus upurus. Tagad atklājās, ka kritušās un grēcīgās cilvēces glābšanai Universa Valdnieks bija pienesis vislielāko upuri, kādu vien mīlestība spēja sniegt, 'jo Dievs bija Kristū, salīdzinādamas pasauli ar sevi'. (2. Kor. 5:19, RV) Kļuva skaidri redzams, ka, iekārojot godu un augstāku varu, Lucifers bija atvēris durvis grēka ienākšanai, bet, lai grēku iznīcinātu, Kristus pats pazemojās un kļuva paklausīgs līdz nāvei." ("Lielā cīņa", 502. lpp.)

Izlasi 2. Kor. 5:19. Kā Kristus nāve samierina kritušo pasauli ar Dievu? _____

Pasaule ir kritusi grēkā, tā kļuvusi dumpīga. Tā ir atstājusi sevi atvērtu sātana plāniem, kā tas ir skaidri redzams, piemēram, Ījaba grāmatā. Tomēr Jēzus, uzņemdamies uz sevi cilvēciskumu, tajā pašā laikā nekad nezaudēdams dievišķumu, izveidoja nesaraujamās saites starp Debesīm un zemi un ar Savu nāvi garantēja galīgo sātana un grēka iznīcināšanu. Pie krusta Jēzus samaksāja likumīgo sodu par grēku, tādējādi samierinot kritušo pasauli ar Dievu. Lai gan mēs esam grēcinieki, kas nolemti nāvei, ticībā mums ir mūžīgās dzīvības apsoliņums Jēzū.

Lai arī kādus grēkus tu esi izdarījis, Jēzus samaksāja pilnu sodu par tiem pie krusta. Kāpēc šai pārsteidzošajai patiesībai vajadzētu izmainīt tavu dzīvi un mudināt tevi gribēt dzīvot paklausībā Viņam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Tagad ir šīs pasaules tiesas stunda,” turpināja Kristus, “šīs pasaules valdnieks tagad tiks izstumts ārā. Bet, kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie sevis.” Bet to Viņš sacīja norādīdams, kādā nāvē Viņam bija mirt.” Tā ir pasaules krīze. Ja Es kļūšu par grēku salīdzinātāju, pasaule tiks apgaismota. Tiks laužta sātana vara pār cilvēku dvēselēm. Cilvēcē tiks atjaunota izpostītā Dieva līdzība, un ticīgo svēto cilts beidzot iemantos Debesu mājas. Tāds būs Kristus nāves nopelns. Pestītājs nogrimst pārdomās par Viņam parādīto triumfa ainu. Arī krustu – smago, kaunpilno krustu – ar visām tā šausmām Viņš redz atmirdzam godībā.

Bet cilvēces pestīšanas darbs nav vienīgais, ko paveic krusts. Tas atklāj Dieva mīlestību visam plašajam Visumam. Šīs pasaules valdnieks tiek izdzīts ārā. Ir atspēkotas sātana apsūdzības pret Dievu. Viņa pārmetumi pret Debesīm ir izklaidēti uz mūžīgiem laikiem. Pestītājs velk pie sevis gan eņģeļus, gan cilvēkus. Viņš ir teicis: “Kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie sevis.” (E. Vaita “Laikmetu ilgas”, 625., 626. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā vēl Jēzus dzīve un nāve atbild uz jautājumiem, ko Ījaba grāmata atstāj neatbildētus?

2. Padomā, ko krusts mums atklāj par Dieva raksturu, īpaši ja mēs saprotam, ka Tas, kas radīja mūs, ir tas pats, kas nomira par mums pie krusta. Kāpēc šai realitātei vajadzētu dot mums lielu cerību un mierinājumu, neskatoties uz to, kādus pārbaudījumus mēs piedzīvojam? Kā šī pārsteidzošā patiesība māca mums uzticēties Dievam un Viņa labestībai? (Sk. Rom. 8:32.)

3. Kā mēs redzējām, Ījaba grāmata parāda, ka lielā cīņā ir kosmiska problēma un ka konfliktam starp Kristu un sātanu ir dimensija, kas sniedzas tālāk par šo planētu. Iedomājies, kā Debesu būtnēm, kas pazina Jēzu tikai Viņa debešķīgajā godībā, bija skatīt Viņu pie krusta. Kā pārdomas par šo pārsteidzošo domu palīdz mums vairāk vērtēt to, kas mums ir dots Jēzū?